

TEXTE ADOPTATE

Ediție provizorie

P8_TA-PROV(2015)0232

Situația militară strategică din bazinul Mării Negre în urma anexării ilegale a Crimeii de către Rusia

Rezoluția Parlamentului European din 11 iunie 2015 referitoare la situația militară strategică din bazinul Mării Negre în urma anexării ilegale a Crimeii de către Rusia (2015/2036(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Ucraina, în special rezoluția sa din 15 ianuarie 2015¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 referitoare la dimensiunea maritimă a politicii de securitate și apărare comune², Rezoluția din 12 septembrie 2012 referitoare la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună³, Rezoluția sa din 3 iulie 2012 referitoare la aspectele comerciale ale Parteneriatului Estic⁴ și Rezoluția sa din 14 decembrie 2011 referitoare la revizuirea Politicii europene de vecinătate⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră⁶,
- având în vedere concluziile Consiliului UE din 17 martie 2014, 21 martie 2014 și din 18 decembrie 2014,
- având în vedere concluziile Consiliului (Afaceri Externe) privind Ucraina din 17 noiembrie 2014 și 29 ianuarie 2015,
- având în vedere cele mai recente declarații ale Consiliului Afaceri Externe din 9 februarie 2015 și 16 martie 2015,

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0011.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0380.

³ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 77.

⁴ JO C 349 E, 29.11.2013, p. 38.

⁵ JO C 168 E, 14.6.2013, p. 26.

⁶ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 81.

- având în vedere acordurile de asociere a UE cu Ucraina, Moldova și Georgia,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Federația Rusă și, în special, Rezoluția sa din 13 martie 2014 referitoare la invadarea Ucrainei de către Rusia¹, Rezoluția din 17 aprilie 2014 referitoare la presiunea exercitată de Rusia asupra țărilor din Parteneriatul Estic și, în special, destabilizarea estului Ucrainei² și Rezoluția din 18 septembrie 2014 referitoare la situația din Ucraina și situația actuală în relațiile UE-Rusia³,
 - având în vedere Declarația de la summit-ul NATO desfășurat în Țara Galilor la 5 septembrie 2014,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A 8-0171/2015),
- A. întrucât bazinul Mării Negre este una dintre regiunile cele mai strategice ale lumii, de o importanță majoră pentru UE și statele sale membre, în special în ceea ce privește asigurarea securității și a apărării, precum și pentru Politica de vecinătate a UE și Parteneriatul Estic; întrucât importanța cooperării consolidate dintre Uniunea Europeană și țările din regiune a fost recunoscută de Sinergia Mării Negre - politica regională a UE lansată în 2008; întrucât toate conflictele înghețate existente în Republica Moldova (Transnistria), Georgia (Oseția de Sud și Abhazia) și în Nagorno-Karabah sunt situate în bazinul Mării Negre;
 - B. întrucât bazinul Mării Negre este o frontieră foarte importantă a Uniunii Europene;
 - C. întrucât Consiliul European a condamnat cu fermitate anexarea de către Federația Rusă a Crimeii și a Sevastopolului - care a încălcat Carta ONU, Carta de la Paris și Actul Final de la Helsinki al OSCE, precum și obligațiile Rusiei în temeiul Memorandumului de la Budapesta din 1994 - și a declarat că nu va recunoaște această anexare; întrucât prin acțiunile sale Rusia urmărește să destabilizeze situația din estul Ucrainei; întrucât ca urmare a acestei situații au fost impuse restricții asupra schimburilor comerciale dintre UE și Crimeea;
 - D. întrucât NATO a condamnat escaladarea militară a Federației Ruse în Crimeea, anexarea ilegală și nelegitimă a Crimeii și destabilizarea continuă și deliberată a estului Ucrainei, cu încălcarea dreptului internațional;
 - E. întrucât echilibrul militar din bazinul Mării Negre s-a schimbat în urma anexării ilegale a Crimeii de către Rusia, care acum controlează în mod ilegal sute de kilometri de coastă în peninsula Crimeea și apele adiacente, în proximitatea frontierelor maritime ale UE și NATO; întrucât Rusia a alimentat acțiuni agresive pe teritoriul Ucrainei;
 - F. întrucât înainte de anexarea ilegală, prezența forțelor terestre și aeriene ruse în Crimeea a fost minimă și a vizat, în principal, apărarea Sevastopolului, principala bază a flotei ruse în Marea Neagră, și a două baze navale adiacente; întrucât anexarea Crimeii a slăbit puternic forțele armate ale Ucrainei, afectând în special forțele navale care au fost

¹ Texte adoptate, P7_TA(2014)0248.

² Texte adoptate, P7_TA(2014)0457.

³ Texte adoptate, P8_TA(2014)0025.

preluate de trupele ruse; întrucât, prin creșterea capacității militare în Crimeea și în bazinul Mării Negre după anexare, Rusia a trecut la crearea unei forțe întrunite ofensive de luptă, compusă din forțe navale, terestre și aeriene;

- G. întrucât Rusia a accelerat extinderea și modernizarea flotei Mării Negre după anexare; întrucât planul de modernizare a flotei Mării Negre este una din părțile cele mai ambițioase ale programului de stat de înzestrare cu armament al Rusiei, pentru perioada 2011-2020; întrucât, în decembrie 2014, guvernul rus a aprobat o nouă doctrină militară care consideră NATO ca o amenințare principală la adresa securității Rusiei;
- H. întrucât, în 2007, Rusia și-a suspendat participarea la Tratatul privind forțele armate convenționale în Europa (FCE); întrucât, la 11 martie 2015, Federația Rusă și-a încetat participarea la grupul consultativ comun din cadrul FCE și, ca urmare, s-a retras complet din acest tratat;
- I. întrucât Turcia este o țară candidată la aderarea la UE, membră NATO, o putere navală, un actor regional activ în politica externă și un partener esențial cheie pentru UE, nu în ultimul rând în chestiunile legate de energie și securitatea frontierelor; întrucât locația strategică a Turciei este, de asemenea, deosebit de relevantă pentru cealaltă amenințare majoră cu care se confruntă NATO, dar și UE - autoproclamatul Da'esh (Statul Islamic); întrucât Turcia poate juca un rol important în contracararea amenințărilor de la Marea Neagră și ale Da'esh; întrucât Turcia nu și-a exprimat încă o poziție clară cu privire la anexarea Crimeii de către Rusia sau la consecințele acesteia, chiar dacă o consideră ilegală; întrucât pozițiile diplomatice recente ale Turciei, în special în legătură cu conflictele din regiune s-au dovedit destul de ambigue și nu au corespuns cu pozițiile exprimate de UE și NATO; întrucât Turcia este un partener de securitate strategic și joacă un rol important în regiunea Mării Negre, conform, între altele, dispozițiilor Convenției de la Montreux din 1936;
- J. întrucât este posibil ca reacția UE la agresiunea Rusiei și la încălcarea de către aceasta a integrității teritoriale a Georgiei în 2008 să fi încurajat Rusia să întreprindă acțiuni similare în Ucraina; întrucât UE, NATO și SUA au condamnat „tratatele” semnate în noiembrie 2014 între Rusia și autoritățile separatiste din Abhazia și în martie 2015 cu din Oseția de Sud și și-au reafirmat sprijinul pentru suveranitatea și integritatea teritorială a Georgiei; întrucât aceste „tratate” încalcă principiile fundamentale ale dreptului internațional și angajamentele internaționale ale Rusiei, inclusiv cele asumate prin acordul de încetare a focului din 12 august 2008;
- K. întrucât după ocuparea de către forțele ruse, Abhazia, regiunea Țhinvali/Oseția de Sud și, cel mai recent, Crimeea au fost scena unor încălcări ale drepturilor omului; întrucât încălcările drepturilor omului în Crimeea afectează grupurile minorităților și opoziția ocupației ruse, mai ales tătarii din Crimeea, activiștii pro-Ucraina și cei din societatea civilă, precum și persoanele care doresc să își păstreze cetățenia ucraineană,

Schimbarea peisajului strategic și de securitate al Mării Negre

- 1. sprijină categoric nerecunoașterea anexării Crimeii de către Rusia; își reiterează angajamentul față de independența, suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, în special articolul 2 din Cartă; sprijină în totalitate concluziile Consiliului European, conform cărora UE nu va recunoaște anexarea ilegală a Crimeii și a Sevastopolului; subliniază că anexarea încalcă și Tratatul

de prietenie, cooperare și parteneriat dintre Ucraina și Federația Rusă din 1997; subliniază că UE și statele sale membre trebuie să vorbească cu o singură voce în chestiunea relațiilor UE cu Rusia;

2. remarcă cu îngrijorare că anexarea ilegală a Crimeii a determinat o schimbare semnificativă a peisajului strategic din bazinul Mării Negre și din zona adiacentă; consideră că acțiunile agresive ale Rusiei reprezintă revenirea acesteia la abordarea ostilă bazată pe contrapunerea celor două „blocuri”; atrage atenția că, prin ocuparea întregii peninsule, Rusia a câștigat o platformă de lansare foarte importantă atât către vest (Balcanii, Transnistria și gurile Dunării), cât și către sud (regiunea estică a Mediteranei), unde Rusia și-a stabilit un grup operativ naval permanent, precum și că anexarea ilegală a Crimeii oferă Rusiei un „Kaliningrad de sud”, un alt avanpost în vecinătatea imediată a NATO;
3. consideră că schimbarea peisajului geostrategic, dinamica situației militare din bazinul Mării Negre și anexarea forțată a Crimeii de Rusia arată că arhitectura de securitate europeană care are la bază normele adoptate după Războiul rece se confruntă cu provocări sistemice și mai vaste; consideră că UE și statele membre trebuie să răspundă la aceste provocări prin măsuri de securitate și să-și reconsidere în consecință, politica externă și de securitate, fapt ce trebuie să se reflecte într-o revizuire a Strategiei europene de securitate, în Strategia europeană de securitate maritimă și în Strategia UE pentru Marea Neagră; este preocupat de intensificarea presiunii Rusiei asupra frontierelor estice ale UE, inclusiv asupra României, Poloniei și statelor baltice, ceea ce reprezintă un risc major;
4. subliniază că UE ar trebui să își consolideze propria reziliență și să răspundă la provocările create de informațiile transformate în arme și securitatea informațiilor; salută decizia Consiliului din 19-20 martie 2015 referitoare la lansarea proiectului de combatere a propagandei ruse, ceea ce include și finanțarea mai multor canale de televiziune în limba rusă;
5. este profund îngrijorat de actuala consolidare a capacităților militare defensive dar și ofensive, a Rusiei în Marea Neagră și de extinderea și modernizarea planificată a flotei Rusiei din Marea Neagră, ce presupune achiziționarea a șase noi submarine diesel moderne de tip Rostov pe Don și a șase noi fregate de tip Amiralul Grigorovici; reamintește că poziționarea unor capacități aeriene ofensive, precum și modernizarea infrastructurilor militare din Crimeea vor consolida poziția militară ofensivă a Rusiei și capacitatea sa de a proiecta putere în afara teritoriului său;
6. remarcă cu îngrijorare consolidarea constantă a capacităților militare rusești în regiunile ocupate din Georgia, Abhazia și Ținvali/Osetia de Sud; remarcă faptul că infrastructura militară defensivă dar și cea ofensivă cu rază largă de acțiune reprezintă o amenințare gravă la adresa întregii regiuni a Mării Negre;
7. constată cu îngrijorare că Rusia și-a mărit semnificativ capacitățile de apărare aeriană și navală în bazinul Mării Negre, desfășurând noi rachete de apărare navală (anti-nave, cu o rază de acțiune de 600 km, ce pot ajunge la Strâmtoarea Bosfor) și asigurându-se că avioanele de luptă ruse controlează aproximativ trei sferturi din spațiul aerian al bazinului Mării Negre (triplându-și practic numărul de aeroporturi în Crimeea); observă, în acest sens, că Rusia și-a consolidat capacitățile atât la nivel strategic, cât și tactic: strategic - bombardierele cu rază lungă de acțiune capabile să transporte rachete de

croazieră și avioanele de recunoaștere care operează aproape de țărmurile vestice ale Mării Negre au posibilitatea de a pătrunde adânc în Europa Centrală; tactic - două brigăzi de infanterie navală, ce pot fi susținute de nave portelicopter de tip Mistral, reprezintă o posibilă amenințare serioasă de debarcare; salută decizia Franței de a reexamina furnizarea de nave de asalt amfibie de tip Mistral către Rusia și salută negocierile Franței în vederea anulării fără echivoc și definitiv a acestei înțelegeri;

8. este profund îngrijorat de declarația președintelui Putin, care a afirmat că era pregătit să pună în alertă forțele nucleare în timpul anexării Crimeii de către Rusia, dacă Occidentul ar fi intervenit împotriva anexării; este în egală măsură îngrijorat de declarațiile amenințătoare făcute de înalți oficiali ruși, potrivit cărora Rusia are dreptul de a desfășura și găzdui arme nucleare în Crimeea; observă cu îngrijorare că în timpul unui exercițiu militar în martie 2015, Rusia a plasat în Crimeea un număr necunoscut de bombardiere strategice TU-22M3 cu capacitate nucleară; este îngrijorat de noua doctrină militară a Rusiei din decembrie 2014 care permite folosirea armelor nucleare împotriva unui stat care nu deține astfel de arme;
9. remarcă faptul că posibila desfășurare în Crimeea a sistemelor ruse de armament cu capacitate duală ridică semne de întrebare asupra bunelor intenții ale Rusiei privind realizarea de progrese legate de Agenda multilaterală de dezarmare nucleară din cadrul viitoarei revizuirii a Tratatului de neproliferare, subminând eforturile depuse deja în acest sens;
10. consideră că recentele survolări la mică altitudine făcute de aeronavele ruse de luptă deasupra unor nave de război ale NATO și a unor platforme de explorare din Marea Neagră denotă clar o poziție mai agresivă a Rusiei în bazinul Mării Negre și subliniază un risc crescut de escaladare; cere linii de comunicare directe între armate pentru a evita neînțelegerile tragice care ar putea avea grave consecințe militare și de securitate;
11. este profund preocupat de situația extrem de gravă din estul Ucrainei, unde războiul conduce la destabilizarea Ucrainei, dar și a întregii regiuni, inclusiv de amenințarea posibilă de creare a unui coridor terestru care să lege teritoriul Rusiei cu Crimeea prin teritoriul controlat de separatiști de-a lungul țărmului de vest al Mării Azov (Mariupol), în urmă căruia Ucraina ar putea să nu mai aibă ieșire la mare; îndeamnă Ucraina și Republica Moldova să ia măsuri pentru a preveni furnizarea de armament și echipamente militare în regiunea Transnistria, atât pe uscat, cât și pe calea aerului;
12. condamnă faptul că Rusia furnizează sprijin direct și indirect pentru grupurile de separatiști din Ucraina, inclusiv sub formă de arme și recrutări, facilitând astfel continuarea războiului; își exprimă îngrijorarea cu privire la relațiile privind crimele de război comise în regiunea controlată de separatiștii susținuți de Rusia, inclusiv doborârea avionului civil MH-17, incident care este acum investigat de o anchetă independentă internațională; îndeamnă Rusia să își retragă imediat toate forțele militare de pe teritoriul ucrainean și să respecte acordurile de la Minsk; îndeamnă Rusia și toate părțile implicate să își folosească influența pentru a opri ostilitățile și pentru a preveni comiterea altor crimele de război și producerea de noi victime; reiterează că nu se poate acorda nicio amnistie pentru crimele comise;
13. își exprimă regretul că inițiativele de cooperare în domeniul securității BLACKSEAFOR și Armonia Mării Negre, menite să demonstreze lumii că țările litorale își pot asuma responsabilitatea primară pentru propria securitate, păstrându-și

totodată potențialul de a reface o posibilă viitoare cooperare între acestea, s-au dovedit a fi prea slabe și sunt în prezent paralizate;

Menținerea unei poziții ferme și comunicarea cu Rusia

14. subliniază că relația cu Rusia, care este un actor major în sistemul internațional, ar trebui, în general, să fie pe termen lung mai degrabă una de cooperare decât conflictuală; consideră însă că, pe termen scurt și mediu, din cauza lipsei de încredere ca urmare a ultimelor acțiuni ale Rusiei, orice reluare a cooperării trebuie să se bazeze, în primul rând, pe reasigurarea strategică fermă oferită de NATO membrilor săi din est și, în al doilea rând, pe o schimbare a politicii Rusiei în raport cu Ucraina, în special pe aplicarea integrală și necondiționată a acordurilor de la Minsk din septembrie 2014 și februarie 2015 (care se aplică numai conflictelor din estul Ucrainei), și revenirea Crimeii la Ucraina, revenindu-se astfel la status quo-ul anterior și restabilind controlul autorităților ucrainene asupra teritoriului lor în interiorul frontierelor recunoscute internațional;
15. își exprimă speranța că acordul de încetare a focului încheiat la Minsk, la 12 februarie 2015 va rezista și va oferi, astfel, timpul necesar pentru o soluție politică negociată; este îngrijorat de numeroasele rapoarte privind încălcarea acordului de către Rusia și separatiști; subliniază că actualul cadru legislativ internațional trebuie respectat integral;
16. consideră că, în cazul în care Rusia nu aplică integral acordurile de încetare a focului de la Minsk și continuă să destabilizeze estul Ucrainei, precum și anexarea ilegală a Crimeii, regimul de sancțiuni aplicate Federației Ruse ar trebui continuat și consolidat, precum și sprijinirea Ucrainei în vederea întăririi capacităților sale de apărare; subliniază că UE trebuie să dea dovadă de unitate, solidaritate și angajare în sancționarea acțiunilor Rusiei care contravin normelor aplicabile din dreptul internațional;
17. invită statele membre UE să rămână ferme și unite în angajamentul de a aplica sancțiunile convenite împotriva Rusiei, inclusiv prin înghețarea oricărei forme de cooperare militară și de apărare și prin anularea contractelor, cum ar fi livrarea către Rusia de nave de asalt amfibie Mistral; așteaptă cu interes încheierea cu succes a negocierilor în vederea anulării acestui contract;

Securitatea energetică, maritimă, securitatea frontierelor și securitatea umană în regiunea Mării Negre

18. salută aplicarea politicii energetice a UE ce vizează promovarea securității energetice pentru toate statele membre; îndeamnă statele membre să ia măsurile necesare pentru a-și reduce dependența energetică și pentru a asigura securitatea exploatarii și transportului petrolului și gazelor în regiunea Mării Negre; invită UE să susțină inițiativele vizând diversificarea resurselor energetice ale Mării Negre, inclusiv prin investiții și măsuri financiare ca parte a strategiei privind independența energetică; invită Comisia să redeschidă dosarul privind construcția gazoductului Nabucco; consideră că o relație constructivă și de încredere cu țările vecine reprezintă cea mai bună garanție pentru aprovizionarea energetică a statelor membre;
19. este preocupat de faptul că beneficiile care decurg din exploatarea și transportul petrolului și gazelor în Marea Neagră sunt din ce în ce mai dependente de nivelul de

militarizare declanșat de anexarea ilegală a Crimeii de către Rusia și de creșterea ulterioară a capacităților militare ale Rusiei în regiune; reafirmă că, dat fiind potențialul de instabilitate și, în special, dependența Europei de Marea Neagră pentru tranzitul aprovizionării cu energie, UE are un interes strategic să descurajeze actorii regionali de la o politică de tip „totul sau nimic” și ar putea fi nevoită, în acest scop, să mobilizeze forțele navale și aeriene europene în Marea Neagră; face apel la statele membre să ia măsurile necesare pentru a garanta securitatea exploatării și transportului petrolului și gazelor în regiunea Mării Negre;

20. subliniază că actuala criză afectează cooperarea în alte domenii importante, cum ar fi gestionarea și securitatea frontierelor (în special controlul migrației), traficul și combaterea criminalității organizate;
21. condamnă încălcările drepturilor omului în Crimeea comise de la ocuparea de către forțele rusești, inclusiv intimidările și numărul din ce în ce mai mare de dispariții forțate¹, centura libertății de exprimare și persecutarea minorităților, mai ales a celor etnice și naționale; condamnă persecutarea sistematică tătarilor din Crimeea care au participat la demonstrațiile de sprijinire a integrității teritoriale a Ucrainei; reamintește că mii de tătari au fugit din regiunea natală de teama persecuțiilor și s-au refugiat în alte regiuni din Ucraina; își exprimă solidaritatea cu aceștia și cere îmbunătățirea situației; invită autoritățile ruse să înceteze imediat hărțuirea organismului executiv al tătarilor din Crimeea, *Mejlis*; invită Rusia să respecte în totalitate drepturile omului în cazul populației locale din Crimeea și invită Ucraina, UE și statele sale membre să monitorizeze respectarea drepturilor omului în Crimeea;
22. solicită ca organizațiile internaționale de monitorizare a drepturilor omului să poată ancheta și să aibă un acces mai bun la toate cazurile de încălcări grave ale drepturilor omului în Crimeea; invită Guvernul Ucrainei să folosească toate mijloacele avute la dispoziție pentru a ancheta și urmări în justiție crimele de război comise pe teritoriul său; invită comunitatea internațională, inclusiv Tribunalul de la Haga, să înceapă o anchetă a posibilelor crime comise în timpul anexării ilegale a Crimeii și al conflictului din estul Ucrainei;
23. atrage atenția asupra vulnerabilității extreme a mediului din bazinul Mării Negre; subliniază că militarizarea din ce în ce mai mare a regiunii adâncește riscurile pentru acest ecosistem delicat și solicită crearea unui mecanism eficient de prevenire a incidentelor, care să dispună de un sistem fiabil de schimb de informații între toate țările cu litoral la Marea Neagră în caz de urgență;
24. reamintește că UE trebuie să rămână unită și să vorbească cu o singură voce în războiul hibrid purtat de Rusia în Ucraina; are convingerea fermă că orice răspuns eficient la amenințările de securitate și provocările politice determinate de combinația de acțiuni militare și nemilitare ale Rusiei în Ucraina trebuie să se bazeze pe unitate;

Rolul UE și al actorilor internaționali

25. subliniază că regiunea Mării Negre ar trebui să fie cu adevărat prioritară pentru UE; consideră că actualul format al Sinergiei Mării Negre (SMN) nu mai este de actualitate; solicită din nou Comisiei și SEAE să elaboreze cât mai rapid o nouă

¹ În sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Statutul de la Roma (2002).

strategie globală a UE pentru regiunea Mării Negre; subliniază că prevederile Strategiei UE în materie de securitate maritimă ar trebui aplicate și în cazul prevederilor legate de Marea Neagră; solicită revizuirea Strategiei europene de securitate și se așteaptă că revizuirea Politicii europene de vecinătate, prin înglobarea tuturor programelor relevante care acoperă regiunea, va determina intensificarea cooperării în cadrul PSAC cu statele partenere cu ieșire la Marea Neagră;

26. subliniază că, deși SMN practic stagnează, ar trebui să continue cooperarea eficientă cu statele din bazinul Mării Negre; salută misiunile PSAC în curs de desfășurare (Misiunea UE de consiliere, Misiunea UE de monitorizare și Misiunea UE de asistență la frontieră) ca fiind componente importante ale contribuției UE la soluționarea conflictelor înghețate din regiune; salută eforturile statelor membre ale UE de consolidare a capacităților militare ale statelor cu ieșire la Marea Neagră și, deși și mărirea capacități acestora de a reacționa la situațiile de criză din regiune; consideră că UE are nevoie de o abordare ambițioasă și performantă, în special în economie, apărare și securitate, pentru a consolida UE pe plan intern, pentru a actualiza și a îmbunătăți instrumentele existente și pentru a-și amplifica capacitatea de reacție la evoluțiile din vecinătate care afectează securitatea europeană;
27. subliniază importanța critică a coordonării cu NATO, mai ales pentru statele cu ieșire la Marea Neagră care sunt membre ale NATO, și cu Statele Unite, deoarece bazinul Mării Negre este o componentă esențială a securității euroatlantice; subliniază că modernizarea și consolidarea capacităților militare ale statelor cu ieșire la Marea Neagră care sunt membre ale UE și NATO sunt esențiale pentru a se asigura securitatea și stabilitatea în regiune; salută angajamentul NATO de sprijinire a eforturilor regionale ale statelor cu ieșire la Marea Neagră, menite să asigure securitatea și stabilitatea; subliniază că UE și NATO trebuie să sprijine păstrarea Mării Negre ca zonă economică deschisă; invită OSCE să își extindă aria eforturilor sale pentru securitatea Mării Negre; invită UE să sprijine o prezență consolidată a OSCE și noi inițiative ale OSCE în regiune care să urmărească îmbunătățirea situației de securitate;
28. reamintește că, în special dată fiind situația de securitate din bazinul Mării Negre, toate statele membre ale UE trebuie să aibă același nivel de securitate, în conformitate cu articolul 42 alineatul (7) din TUE;
29. salută angajamentul asumat de statele membre NATO pentru securitatea colectivă și, dacă este necesar, pentru aplicarea articolului 5 din Tratatul de la Washington; salută decizia summitul-ui NATO din Țara Galilor privind măsurile de reasigurare strategică și Planul de acțiune al NATO pentru creșterea nivelului de reacție, elemente importante pentru securitatea celor mai afectate state membre ale NATO; solicită NATO să continue să își dezvolte capacitățile de apărare cibernetică și de apărare antirachetă, inclusiv în regiunea Mării Negre, și să elaboreze planuri operative pentru descurajarea și contracararea războiului asimetric și hibrid;
30. îndeamnă Comisia să sprijine statele membre în eforturile lor de identificare a unor soluții pentru mărirea bugetului de apărare la 2 %; salută angajamentul membrilor NATO luat la ultimul summit NATO de la Newport de a garanta că, până în anul 2024, cheltuielile de apărare vor ajunge la un nivel minim de 2 % din PIB; își exprimă îngrijorarea cu privire la anunțul făcut de o serie de membri cu privire la intenția de a opera reduceri suplimentare în bugetele de apărare; reamintește în acest sens, articolul 3 din Tratatul de la Washington;

31. amintește că, deși în 2008 planurile de acțiune ale Georgiei și Ucrainei pentru aderarea la NATO nu au fost acceptate, NATO a declarat la summit-ul de la București că Georgia și Ucraina vor deveni membre ale alianței; observă că, după războiul din Georgia din 2008 și după anexarea ilegală a Crimeii în 2014, Rusia a mutilat teritorial cele două țări, făcându-le neeligibile pentru aderarea la NATO: consideră că, deși nu le poate apăra direct, NATO are obligația morală de a sprijini capacitatea Georgiei și Ucrainei de a se apăra singure;
32. subliniază că NATO ar trebui să își păstreze superioritatea navală și aeriană generală în bazinul Mării Negre și să-și păstreze capacitatea de a monitoriza această regiune;
o
o o
33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, precum și tuturor țărilor de la Marea Neagră.